

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 12.11.2008
KOM(2008) 704 v konečném znění

2008/0217 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o ratingových agenturách

{SEK(2008) 2745}

{SEK(2008) 2746}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Obecné souvislosti, odůvodnění a cíle návrhu

Ratingové agentury poskytují nezávislé názory na pravděpodobnost nedodržení závazků nebo očekávaných ztrát společností, vlád a širokého spektra finančních nástrojů. Tyto „ratingy“ používají investoři, vypůjčovatelé, emitenti a vlády, takže hrají důležitou úlohu na finančních trzích.

V roce 2006 stanovila Komise svůj regulační přístup k ratingovým agenturám¹ a prohlásila, že bude velmi pečlivě sledovat vývoj v této oblasti. Ratingové agentury působící v EU se řídí zejména kodexem chování² Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (IOSCO), který je založen na dobrovolném dodržování, a jsou každoročně posuzovány Evropským výborem regulátorů trhů s cennými papíry (CESR)³. Komise prohlásila, že zváží nové návrhy, bude-li dodržování stávajících předpisů EU nebo kodexu chování IOSCO výrazně neuspokojivé nebo objeví-li se nové okolnosti – včetně závažných problémů se selháním trhu.

Panuje obecná shoda, že ratingové agentury významně přispěly k současným problémům na trhu, protože podcenily úvěrové riziko strukturovaných úvěrových produktů. Velká většina rizikových (tzv. „subprime“) produktů obdržela nejvyšší ratingy, čímž došlo k jasnému podcenění podstatných rizik, které s těmito nástroji neodmyslitelně souvisejí. Navíc když se tržní podmínky zhoršily, ratingové agentury své ratingy s ohledem na danou situaci neupravily.

Současná krize odhalila slabá místa v metodách a modelech používaných ratingovými agenturami. Jedním z možných důvodů je, že ratingové agentury působí na oligopolním trhu, který zajišťuje jen omezenou motivaci soutěžit v kvalitě prováděných ratingů. Kvalita ratingů strukturovaných finančních nástrojů, někdy velmi nízká, značně přispěla k současné krizi. Kromě toho došlo k evidentním nedostatkům v komunikaci agentur s uživateli ratingů. V důsledku toho poklesla důvěra účastníků trhu ve funkci ratingových agentur a ve spolehlivost ratingů.

V říjnu 2007 se ministři financí zemí EU dohodli na závěrech týkajících se aktuální krize („cestovní mapa Rady ECOFIN“)⁴, mezi něž patřil návrh na posouzení úlohy ratingových agentur a řešení případných nedostatků. Konkrétně byla Komise požádána, aby prošetřila

¹ Sdělení Komise o ratingových agenturách, Úř. věst. C 59, 11.3.2006, s. 2 (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2006:059:0002:0006:CS:PDF>).

² Kodex chování ratingových agentur (*Code of Conduct Fundamentals for Credit Rating Agencies*) (revize v květnu 2008) <http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD271.pdf>.

³ CESR je nezávislá poradní skupina Evropské komise, složená z národních orgánů dohledu nad trhy cenných papírů v zemích EU; viz rozhodnutí Komise ze dne 6. června 2001 o zřízení Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry, 2001/527/ES (Úř. věst. L 191, 13.7.2001, s. 43). Úkolem CESR je zlepšit koordinaci mezi regulátory trhů s cennými papíry, radit Evropské komisi a zajistit důslednější a včasnější každodenní uplatňování legislativy Evropského společenství v členských státech.

⁴ http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/CS/ecofin/96632.pdf.

možné střety zájmů v procesu hodnocení, transparentnost metod ratingového hodnocení, prodlevy při opětovném posuzování ratingů a procesy schvalování regulačními orgány.

Aby se vyjasnila úloha agentur a posoudila potřeba regulačních opatření, požádala na podzim 2007 Komise o radu Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry a Skupinu odborníků na evropské trhy s cennými papíry (ESME)⁵. Zhruba ve stejné době začaly provádět reformy v této oblasti i jiné země (USA, Japonsko), a od té doby se touto otázkou zabývaly důležité zprávy IOSCO⁶, Fóra pro finanční stabilitu⁷ a Výboru pro celosvětový finanční systém⁸. Mezitím samotné ratingové agentury navrhly některé reformy, které jsou připraveny realizovat⁹.

Zdá se, že samoregulace založená na dobrovolném dodržování kodexu IOSCO nepředstavuje odpovídající, spolehlivé řešení strukturálních nedostatků v tomto odvětví. Odvětví samotné sice navrhlo několik plánů samoregulace, většina z nich však není dostatečně přísná nebo důsledná, aby vyřešila závažné problémy a obnovila důvěru v trhy. Kromě toho by individuální přístup některých ratingových agentur neměl příslušný vliv na celý trh, který je nutný pro zajištění rovných podmínek v rámci celé EU, a pokud možno i celosvětově. Z pohledu základních požadavků považuje Komise za celosvětový srovnávací standard revidovaný kodex chování IOSCO. Tento kodex ale má několik omezení, která musí být překonána, aby se zajistila skutečná použitelnost jeho zásad. Některá pravidla IOSCO jsou poměrně abstraktní a obecná; ta musí být v některých případech konkretizována a zkonsolidována, aby se dala jednodušeji použít v praxi a aby byla účinnější. Co je ještě důležitější, kodex nestanoví žádný mechanismus prosazování pravidel, ale pouze vybízí ratingové agentury, aby uvedly své důvody v případě, že je nedodržují (přístup „dodržuj nebo vysvětli“). Kodex samotný mohou doplňovat vymahatelná pravidla. Výslovně totiž stanoví, že ratingové agentury by měly dodržovat zákony a nařízení v jurisdikcích, ve kterých působí, a že součástí těchto zákonů může být přímá regulace ratingových agentur, která může obsahovat určité prvky kodexu.

V USA, kde sídlí mateřské společnosti většiny ratingových agentur s významným vlivem v EU, jsou ratingové agentury předmětem regulace a dohledu od léta roku 2007¹⁰. S ohledem

⁵ Skupina odborníků na evropské trhy s cennými papíry (ESME) je poradní orgán Komise složený z odborníků a zástupců trhů s cennými papíry, který byl ustanoven Komisí v dubnu 2006 a řídí se rozhodnutím Komise 2006/288/ES ze dne 30. března 2006 o zřízení skupiny odborníků na evropské trhy s cennými papíry k poskytování právního a ekonomického poradenství k uplatňování směrnic EU o cenných papírech (Úř. věst. L 106, 19.4.2006, s. 14).

⁶ *Kodex chování ratingových agentur (Code of Conduct Fundamentals for Credit Rating Agencies)* (revize v květnu 2008), <http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD271.pdf>.

⁷ *Zpráva FSF o zvyšování odolnosti trhů a institucí (Report of the FSF on Enhancing Market and Institutional Resilience)*, 7. dubna 2008, http://www.fsforum.org/publications/r_0804.pdf.

⁸ Dokument CGFS č. 32: *Ratingy ve strukturovaném financování: Co se pokazilo a jak lze vyřešit nedostatky?* (Ratings in structured finance: what went wrong and what can be done to address shortcomings?), červenec 2008, <http://www.bis.org/publ/cgfs32.pdf?noframes=1>.

⁹ Například agentura Standard and Poor's představila plán reform, jehož součástí byla opatření jako např. jmenování ombudsmana pro jednotlivé zúčastněné strany, každoroční veřejné přezkoumání procesů řízení nezávislou firmou a rotace klientů analytiků. Agentura Moody's přijala opatření pro zvýšení kvality dat používaných při ratingovém procesu. Agentura Fitch oddělila své ostatní činnosti nesouvisející s ratingem do samostatné divize a provedla některé změny ve své činnosti týkající se strukturovaného financování, jejichž cílem je podpořit objektivitu a důslednost procesu přezkoumání ratingů.

¹⁰ Americký zákon o reformě ratingových agentur z roku 2006 vstoupil v účinnost dne 27. června 2007 a zřídil právní rámec pro registraci národně uznávaných statistických ratingových organizací (NRSRO).

na globální povahu ratingového odvětví je důležité vyrovnat podmínky v EU a v USA tak, že se v EU stanoví předpisový rámec srovnatelný s rámcem používaným v USA, který bude vycházet ze stejných zásad.

Ve světle těchto skutečností má tento návrh nařízení čtyři obecné cíle, jejichž účelem je zlepšit proces vydávání ratingů:

- zaprvé zajistit, aby se ratingové agentury při ratingovém procesu vyhýbaly střetu zájmů, popř. aby jej aspoň odpovídajícím způsobem řešily,
- zadruhé zlepšit kvalitu metodik, které ratingové agentury používají, a kvalitu ratingů,
- zatřetí zvýšit transparentnost tak, že bude pro ratingové agentury stanovena povinnost zveřejňování informací,
- začtvrté zajistit účinný rámec registrace a dohledu, aby se zabránilo praxi „forum shopping“ (tj. výběr soudu, který vydá co nejpříznivější rozsudek, dle konkrétních podmínek) a regulační arbitráži mezi jurisdikcemi v rámci EU.

Komise hodlá vytvořit předpisový rámec pro vydávání ratingů s cílem zajistit vysokou úroveň důvěry investorů a ochrany spotřebitelů.

1.2. Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu

Právo Společenství se zabývá pouze dvěma konkrétními aspekty ratingů:

- Zatímco ratingy nejsou doporučení ve smyslu směrnice 2003/125/ES¹¹, kterou se provádí směrnice o zneužívání trhu¹², desátý bod odůvodnění směrnice 2003/125/ES stanoví, že ratingové agentury by měly zvážit přijetí vnitřních politik a postupů určených k zajištění toho, že jejich ratingy budou předkládány poctivě a že budou vhodným způsobem zveřejňovat jakékoli významné zájmy či střety zájmů týkající se finančních nástrojů nebo emitentů, ke kterým se jejich ratingy vztahují.
- Směrnice o kapitálových požadavcích¹³ (2006/48/ES) umožňuje použití externích ratingů pro stanovení rizikových vah a vyplývajících kapitálových požadavků aplikovaných na expozici banky nebo investiční firmy. Externí rating lze k tomuto účelu použít pouze tehdy, je-li externí ratingová agentura, která provádí hodnocení rizik, uznána příslušnými orgány. Mechanismus uznávání je obecně uveden v části 2 přílohy VI směrnice o kapitálových požadavcích. Příslušné vnitrostátní orgány mohou uznat externí ratingovou agenturu pouze v případě, že tato externí ratingová agentura splňuje požadavky, jako např. objektivitu, nezávislost, průběžný přezkum, důvěryhodnost a transparentnost. Za účelem

¹¹ Směrnice Komise 2003/125/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o poctivé předkládání investičních doporučení a uveřejňování střetu zájmů (Úř. věst. L 339, 24.12.2003, s. 73).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16).

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepřacované znění) (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1).

podpory sblížení pravidel vydal Evropský výbor orgánů bankovního dohledu (CEBS) pokyny pro uznávání externích ratingových agentur¹⁴.

1.3. Konzultace zúčastněných stran a posouzení dopadů

Jak je uvedeno v oddílu 1.1, požádala Komise na podzim 2007 Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry (CESR) a Skupinu odborníků na evropské trhy s cennými papíry (ESME), aby jí poradily v oblasti různých aspektů činnosti ratingových agentur a jejich role na finančních trzích, zejména pokud jde o strukturované financování. Obě skupiny vedly rozsáhlé konzultace s jednotlivými zúčastněnými stranami a poskytly Komisi širší pohled a více důkazů o úloze ratingových agentur v oblasti strukturovaného financování v kontextu současných problémů na trhu rizikových úvěrových produktů.

Komise velmi podrobně sledovala postup prací CESR i ESME a současně vedla diskuzi s ratingovými agenturami, přičemž požádala o komentář i další zúčastněné strany, včetně odvětvových svazů v oblasti pojišťovnictví, cenných papírů a bankovníctví a poskytovatelů informací. Na internetu probíhala mezi 31. červencem 2008 a 5. zářím 2008 otevřená konzultace¹⁵. Mezi respondenty prováděného průzkumu byly zastoupeny ratingové agentury, banky, investiční firmy, pojišťovny, správci fondů, kontrolní a regulační orgány, ministerstva financí, centrální banky a další zúčastněné strany, a to prostřednictvím individuálních nebo hromadných reakcí¹⁶.

1.4. Posouzení dopadů

V souladu se svou politikou zlepšování právní úpravy provedla Komise hodnocení dopadů jednotlivých alternativ politiky. Vzala v úvahu čtyři varianty:

- Varianta 1: zachování současného status quo (samoregulační přístup na základě kodexu IOSCO v kombinaci s jednotlivými iniciativami ratingových agentur);
- Varianta 2: příprava evropského etického kodexu a vytvoření orgánu pro sledování dodržování kodexu ze strany ratingových agentur, i když bez pravomoci jej prosazovat;
- Varianta 3: vydání (nezávazného) doporučení Komise;
- Varianta 4: vydání legislativního opatření, které vytvoří rámec pro registraci a dohled nad ratingovými agenturami.

Každá z těchto čtyř variant byla posouzena z hlediska čtyř kritérií: účinnost¹⁷, jistota¹⁸, společný rámec¹⁹ a flexibilita²⁰. Legislativní varianta měla oproti ostatním variantám zřetelné

¹⁴ Pokyny pro uznávání externích ratingových agentur ze dne 20. ledna 2006 (*Guidelines on the Recognition of External Credit Assessment Institutions*) (GL07), <http://www.c-eps.org/formupload/41/413b2513-5084-4293-a386-16385b80411d.pdf>.

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2008/securities_agencies_en.htm.

¹⁶ Bylo obdrženo celkem 82 reakcí. Odpovědi byly zveřejněny na internetové adrese: http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencie_s&vm=detailed&sb=Title.

¹⁷ Rozsah, ve kterém opatření splňuje cíle uvedené v odstavci 1.1.

¹⁸ Důvěra zúčastněných stran v pravidla.

¹⁹ Rozsah, ve kterém se rámec pro činnost ratingových agentur řídí stejnými požadavky ve všech členských státech.

výhody, zejména pokud jde o účinnost a jistotu, protože ostatní varianty (samoregulační nebo doporučení) nemohou vést k právně závazným pravidlům a k mechanismu prosazování. Kromě toho je legislativa nejlepší možností pro zajištění společného rámce v rámci celé EU a působí jako účinná protiváha vůči jiným důležitým jurisdikcím, zejména USA.

2. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

2.1. Právní základ

Návrh vychází z článku 95 Smlouvy o ES.

2.2. Subsidiarita a proporcionalita

Návrh Komise na regulaci ratingových agentur je v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v čl. 5 odst. 2 Smlouvy o ES, jež požaduje po Společenství přijetí opatření pouze v případě, že samotné členské státy nemohou odpovídajícím způsobem dosáhnout cílů navrhovaného opatření a s ohledem na rozsah dopadu navrhovaného opatření je lze lépe zajistit na úrovni Společenství. Odvětví ratingových agentur je globální. Ratingy vydávané ratingovou agenturou se sídlem v jednom členském státě se používají a spoléhají na ně účastníci trhu v celé EU. Nedostatky nebo neexistence regulačního rámce pro ratingové agentury v jednom konkrétním členském státě by mohla mít nepříznivý vliv na účastníky trhu a na finanční trhy v celé EU. Proto jsou pro ochranu investorů a trhů před případnými nedostatky nezbytná přiměřená regulační pravidla platná v rámci celé EU.

Je nutné stanovit společný rámec pro pravidla týkající se kvality ratingů, jež využívají finanční instituce regulované harmonizovanými pravidly Společenství. Jinak by existovalo riziko, že členské státy přijmou na vnitrostátní úrovni odchylná opatření. Tím by se vytvářely překážky pro dobré fungování vnitřního trhu a mělo by to na něj přímý negativní dopad, protože by se ratingové agentury vydávající ratingy, které pak používají finanční instituce ve Společenství, řídily v různých členských státech různými pravidly.

Kromě toho je s ohledem na globální povahu a celosvětový vliv ratingového odvětví důležité sbližování pravidel regulujících vydávání ratingů v celosvětovém měřítku, aby se zajistila stejně vysoká úroveň důvěry investorů a ochrany spotřebitelů. Různé vnitrostátní právní úpravy v rámci EU by tento proces sbližování zkomplikovaly a mohly by oslabit pozici EU ve srovnání s důležitými režimy jinde.

Navrhované nařízení je také proporcionální dle požadavků čl. 5 odst. 3 Smlouvy o ES. Není zaměřeno na všechny ratingové agentury, ale pouze na agentury, jejichž ratingy používají finanční instituce k regulačním účelům, tj. agentury s potenciálně velkým dopadem na finanční systém. Mnoho základních ustanovení návrhu je inspirováno kodexem IOSCO. Tím se značně omezí náklady na přizpůsobování, protože mnoho ratingových agentur již kodex dobrovolně dodržuje. Dále návrh bere v úvahu platnou úpravu ve významných zemích mimo EU, aby byl použitelný pro obchodní model globálně působících ratingových agentur, ale současně nezapomíná na menší agentury, které využívají méně komplexní obchodní model²¹.

²⁰ Rozsah, ve kterém příslušná varianta usnadňuje činnost ratingových agentur v jednotlivých členských státech. Kromě toho se ve flexibilitě odráží i náklady ratingových agentur.

²¹ Viz čl. 6 odst. 5.

2.3. Volba nástrojů

Zdá se, že legislativa EU je jedinou možností, jak dostatečně ochránit investory a evropské finanční trhy před rizikem nedbalosti ze strany ratingových agentur. Je nutný jednotný přístup, aby byl vytvořen rámec, ve kterém by mohly příslušné orgány členských států zajistit důsledné uplatňování nového souboru požadavků ratingovými agenturami v celém Společenství. Pro zajištění důsledného a jednotného přístupu v rámci celé Evropské unie je nejlepším nástrojem díky svému přímému účinku nařízení.

V žádném členském státě není v současnosti zaveden ucelený režim pro registraci a dohled nad vydáváním ratingů. Směrnice, která dává členským státům určitou flexibilitu, aby se mohly rozhodnout, jak přizpůsobit svůj vnitrostátní právní řád novému rámci, tedy není účinným nástrojem.

Jelikož zavádění do právního řádu jednotlivých členských států není nutné, může nařízení ihned vytvořit jednotný rámec, který je potřebný pro urychlené obnovení důvěry trhu v činnost ratingových agentur. Kromě toho představuje nařízení menší zátěž pro odvětví, protože v rámci celé Evropské unie bude platit jednotný soubor pravidel Společenství.

2.4. Komitologie

Návrh vychází z Lamfalussyho procesu pro regulaci finančních služeb. Hlavní část navrhovaného nařízení zavádí zásady, jejichž cílem je zajistit, aby i) vydávání ratingů nebylo ovlivněno střetem zájmů, ii) vydané ratingy byly vysoce kvalitní a iii) ratingové agentury postupovaly transparentně.

Technické specifikace nutné pro vymezení zásad nařízení jsou uvedeny v příloze I a II nařízení. Aby bylo možné nařízení rychle přizpůsobit jakýmkoliv novým událostem, jež ovlivňují ratingovou činnost, může Komise technické specifikace uvedené v přílohách pozměňovat podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999²². Jelikož tato opatření mají obecnou působnost a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.

2.5. Obsah návrhu

2.5.1. Oblast působnosti (článek 2)

Návrh zavádí právně závazný režim registrace a dohledu nad ratingovými agenturami vydávajícími ratingy, které jsou určeny zejména k použití k regulačním účelům úvěrovými institucemi, investičními podniky, pojišťovnami a zajišťovnami, subjekty kolektivního investování a penzijními fondy.

2.5.2. Nezávislost a předcházení střetu zájmů (články 5– 6 a oddíl A, B, C přílohy I)

Chtějí-li ratingové agentury znovu získat důvěru trhu, je nutné další zlepšování v oblasti řešení organizačních požadavků a střetu zájmů. To vyžaduje reformu jejich struktury

²² Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23) ve znění rozhodnutí Rady 2006/512/ES ze dne 17. července 2006 (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

vnitřního řízení, zavedení přísné vnitřní kontroly a spolehlivých informačních linií, jasné oddělení ratingové funkce od obchodních pobídek. Externí dohled je posílen vnitřní kázní tak, že nezávislí nevykonní členové správní nebo dozorčí rady ratingové agentury dostanou konkrétní úkoly pro zajištění účinné kontroly (článek 5 a oddíl A bod 2 přílohy I).

Aby se zajistila nezávislost ratingů, musí ratingové agentury předcházet střetu zájmů a/nebo odpovídajícím způsobem tyto střety regulovat, jsou-li nevyhnutelné. Ratingové agentury jsou povinny zveřejňovat kompletní, včasné, jasné, stručné, konkrétní a důležité informace o střetech zájmů a zaznamenávat všechny významné hrozby pro nezávislost agentury nebo jejích zaměstnanců podílejících se na ratingovém procesu, společně s ochrannými opatřeními pro mírnění těchto hrozeb. Musí omezit svoji činnost na rating a související aktivity a neposkytovat konzultační a poradenské služby (článek 5 a oddíl B přílohy I).

Agentury musí zavést odpovídající vnitřní politiky a postupy pro oddělení zaměstnanců podílejících se na ratingu od střetů zájmů a pro trvalé zajištění kvality, integrity a důkladnosti procesu ratingového hodnocení a přezkumu. V souvislosti s tím musí agentury vyčlenit pro své ratingové aktivity dostatečný počet zaměstnanců s odpovídajícími znalostmi a zkušenostmi a přijmout vhodná opatření pro rotaci analytiků a osob schvalujících ratingy (článek 6 a oddíl C přílohy I).

Odměna zaměstnanců zapojených do ratingového procesu musí být stanovena především na základě kvality, přesnosti, důslednosti a integrity jejich práce (čl. 6 odst. 6).

2.5.3. *Kvalita ratingů (článek 7)*

Účelem ratingu je poskytnout důvěryhodnou a řádnou analýzu úvěrového rizika vypůjčovatelle nebo emitenta na základě dostupných informací a ekonomické analýzy. Mnoho investorů se spoléhá na ratingové agentury, protože se jim nedostává odborných znalostí a/nebo zdrojů (časových a finančních), aby mohli provádět vlastní analýzu úvěrového rizika. Kromě toho mají ratingové agentury často k dispozici informace, které nejsou obecně účastníkům trhu dostupné. Teoreticky jsou tedy ratingy vydané ratingovými agenturami pro investory účinným prostředkem k měření a řízení úvěrových rizik, ale pouze jsou-li spolehlivé a kvalitní. Cílem navrhovaného nařízení je zlepšit kvalitu ratingů, což však nezabavuje investory, kteří činí investiční rozhodnutí, nutnosti přistupovat k ratingům obezřetně a pečlivě je posuzovat; stejně tak to neohrožuje nezávislost ratingového procesu nebo ratingů jako takových, za které nese ratingová agentura stále plnou odpovědnost.

Aby mohli nároční uživatelé trhu (banky a jiní institucionální investoři) kontrolovat spolehlivost používaných metodik a prověřovat ratingy vydávané ratingovými agenturami, ale také aby se zvýšila tržní kázeň, musí ratingové agentury zveřejňovat metodiky, modely a základní předpoklady, které ve svém ratingovém procesu používají. Metody musí být aktuální a musí být podrobovány přezkumu. Změní-li agentura svoji ratingovou metodiku, musí ihned zveřejnit, na jaké ratingy bude mít tato změna pravděpodobně vliv, a urychleně je upravit. Dále musí ratingové agentury nepřetržitě své ratingy přezkoumávat. To je důležité pro zajištění jejich aktuálnosti a citlivosti vůči změnám finančních podmínek. Toto opatření by mělo zabránit ratingovým agenturám v tom, aby své úsilí a zdroje koncentrovaly na prvotní rating a zanedbávaly následné sledování, což by mohlo být na újmu průběžné kvality ratingů.

2.5.4. Povinnosti zveřejňování a transparentnosti (články 8–11 a oddíly B, D a E přílohy I)

Současná krize odhalila slabá místa v metodách a modelech používaných agenturami k hodnocení strukturovaných finančních nástrojů, které byly konstruovány s cílem zajistit vysokou důvěru investorů, a v komunikaci agentur s trhy a investory o charakteristikách a omezeních ratingů strukturovaných finančních nástrojů a o základních předpokladech používaných modelů.

Návrh ukládá ratingovým agenturám povinnost zveřejňovat ratingy neselektivně a včas, pokud nejsou distribuovány pouze na základě předplatného. Jeho cílem je umožnit investorům, aby rozlišovali ratingy strukturovaných produktů a tradičních produktů (podnikových, státních), a to tak, že vyžaduje použití jiné ratingové kategorie pro strukturované finanční nástroje nebo poskytování dalších informací o jejich rizikovém profilu. Pro nevyžádané ratingy platí zvláštní požadavky na zveřejňování (článek 8).

Aby se zajistila dostatečná transparentnost vnitřních procesů a postupů, musí ratingové agentury zveřejňovat některé důležité informace, např. o střetech zájmů, o metodikách a základních předpokladech ratingu a o obecné povaze jejich politiky odměn. Kromě toho musí pravidelně zveřejňovat údaje o historických podílech selhání u jednotlivých ratingových kategoriích a poskytovat příslušným orgánům určité materiály, například seznam 20 největších klientů podle tržeb (článek 9 a oddíl E přílohy I).

Aby se zajistila dostupnost příslušných standardizovaných údajů o výkonnosti ratingových agentur, které umožní účastníkům trhu srovnávání v rámci celého odvětví, vytvoří CESR veřejně dostupný centrální archiv těchto údajů (čl. 9 odst. 2).

Aby se obnovila důvěra veřejnosti v ratingové odvětví, musí ratingové agentury zveřejňovat výroční zprávu o transparentnosti (článek 10 a část III oddílu E přílohy I) a vést záznamy o své činnosti (články 5–7 a body 7–9 oddílu B přílohy I).

2.5.5. Registrace (články 12–17) a dohled (články 19–31)

Činnost ratingových agentur, jejichž ratingy jsou určeny k použití finančními institucemi, které je používají k regulačním účelům, aby splňovaly legislativu Společenství, bude podléhat předchozí registraci. Návrh stanoví podmínky a postup pro udělení a zrušení registrace (články 12–17).

Ratingová činnost prováděná ratingovou agenturou v Evropské unii má vliv na všechny trhy EU, proto by se měli do procesu registrace zapojit všichni regulátoři v Evropské unii. Návrh zavádí jediný vstupní bod pro registraci, CESR, který ideálně zajistí vyřizování žádostí „pod jednou střešou“ a bude působit jako ústřední místo pro informování a koordinaci všech vnitrostátních regulátorů v zemích EU. Odpovědnost za registraci a dohled nad ratingovými agenturami nese příslušný orgán domovského členského státu, tj. členského státu, ve kterém má ratingová agentura sídlo. Tento příslušný orgán má z hlediska fyzické přítomnosti nejlepší pozici k bezprostřednímu dohledu nad ratingovou agenturou. Kromě toho jsou navrhována konkrétní opatření pro skupiny ratingových agentur; při zkoumání žádostí o registraci předložených skupinou ratingových agentur musí dotčené příslušné orgány vzít v úvahu strukturu skupiny a dohodnout se na zprostředkovateli, který bude odpovídat za koordinaci procesu registrace (článek 14).

Aby mohl CESR působit jako jediný vstupní bod, měl by se aktivně účastnit procesu registrace od samého začátku a měl by být oprávněn předkládat doporučení k udělení nebo zrušení registrace příslušným orgánem domovského členského státu a žádat o opětovné přezkoumání návrhů rozhodnutí (článek 17). Registrace bude nabývat účinku po zveřejnění Komisí v *Úředním věstníku Evropské unie* (článek 14). Komise bude pravidelně vydávat aktualizovaný seznam registrovaných ratingových agentur.

Návrh vytváří mechanismus, který zajistí účinné prosazování tohoto nařízení. Dává příslušným orgánům nezbytné pravomoci, aby zajistily dodržování nařízení ze strany ratingových agentur v rámci celého Společenství. Při vykonávání svých povinností nesmějí příslušné orgány zasahovat do obsahu ratingů (čl. 20 odst. 1). Aby se zajistil účinný dohled a podpořila společná kultura dohledu, návrh vyžaduje konkrétní formy spolupráce mezi příslušnými orgány členských států. Kromě toho obsahuje opatření pro posílenou spolupráci v případě skupiny ratingových agentur, a to prostřednictvím koordinace činností dohledu zprostředkovatelem (článek 25). S ohledem na mezinárodní rozměr odvětví ratingu je také nutné zajistit výměnu informací se státy mimo EU (článek 29).

2.6. Rozpočtové důsledky

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o ratingových agenturách

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²³,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy²⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ratingové agentury hrají důležitou úlohu na celosvětových bankovních trzích a trzích cenných papírů, protože jejich ratingy používají investoři, vypůjčovatelé, emitenti a vlády pro svá informovaná rozhodnutí o investicích a financování. Úvěrové instituce, investiční podniky, pojišťovny, životní pojišťovny, zajišťovny, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění mohou tyto ratingy používat jako referenční údaje pro výpočet svých kapitálových požadavků pro účely platební schopnosti nebo pro výpočet rizik plynoucích z jejich investiční činnosti. V důsledku toho mají ratingy značný dopad na důvěru investorů a spotřebitelů. Je tedy mimořádně důležité, aby byly ratingy používané ve Společenství nezávislé, objektivní a co nejkvalitnější.
- (2) V současnosti má většina ratingových agentur sídlo mimo Společenství. Většina členských států nereguluje činnost ratingových agentur ani podmínky pro vydávání ratingů. Navzdory jejich značné důležitosti pro fungování finančních trhů jsou ratingové agentury jen v omezené míře regulovány legislativou Společenství, a to zejména směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem²⁵. Kromě toho se ratingových agentur týkají i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové

²³ Úř. věst. C , , s. .

²⁴ Úř. věst. C , , s. .

²⁵ Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.

přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí²⁶. Je tedy důležité stanovit pravidla, která zajistí, aby byly všechny ratingy využívané finančními institucemi regulovanými legislativou Společenství vysoce kvalitní a aby byly vydávány ratingovými agenturami, jež podléhají přísným požadavkům. Komise bude pokračovat ve spolupráci s mezinárodními partnery směřující ke sblížení pravidel pro ratingové agentury.

- (3) Ratingové agentury mohou dobrovolně uplatňovat kodex chování ratingových agentur vydaný Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry (*Code of Conduct Fundamentals for Credit Rating Agencies*, dále jen „kodex IOSCO“). V roce 2006 byl ve sdělení Komise o ratingových agenturách²⁷ vyzván Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry (dále „CESR“), aby sledoval dodržování kodexu IOSCO a každoročně předkládal Komisi zprávu.
- (4) Na zasedání ve dnech 13. a 14. března 2008 schválila Evropská rada soubor závěrů, kterými reagovala na hlavní slabá místa zjištěná ve finančním systému. Jedním z cílů bylo zlepšit fungování trhu a motivačních struktur, včetně úlohy ratingových agentur.
- (5) Má se za to, že se ratingovým agenturám nepodařilo včas ve svých ratingových hodnoceních zohlednit zhoršující se tržní podmínky. Toto selhání lze nejlépe napravit opatřeními týkajícími se střetu zájmů, kvality ratingů, transparentnosti ratingových agentur, jejich vnitřního řízení a dohledu nad jejich činností. Uživatelé ratingů by neměli slepě spoléhat na ratingy. Měli by se co nejvíce snažit provádět vlastní analýzu a k využívání ratingů přistupovat s náležitou opatrností.
- (6) Je nutné stanovit společný rámec pravidel týkajících se kvality ratingů, které využívají finanční instituce regulované harmonizovanými pravidly Společenství. Jinak by existovalo riziko, že členské státy budou na vnitrostátní úrovni přijímat odchylná opatření. To by mělo přímý negativní dopad na dobré fungování vnitřního trhu a vedlo by to k vytváření překážek, protože by se ratingové agentury vydávající ratingy pro použití finančními institucemi ve Společenství řídily v různých členských státech různými pravidly. Kromě toho by mohly odchylné požadavky na kvalitu ratingů vést k různé úrovni ochrany investorů a spotřebitelů.
- (7) Aby zabránily případnému střetu zájmů, měly by ratingové agentury omezit své činnosti na vydávání ratingů. Ratingová agentura by neměla mít možnost poskytovat konzultační či poradenské služby. Zejména by ratingová agentura neměla připravovat návrhy nebo doporučení týkající se konstrukce strukturovaného finančního nástroje. Na druhou stranu by však ratingové agentury měly mít možnost poskytovat doplňkové služby, jestliže to nevede k vytváření případného střetu zájmů s vydáváním ratingů.
- (8) Ratingové agentury by měly zavést odpovídající vnitřní politiky a postupy pro zaměstnance podílející se na ratingovém procesu, aby se zabránilo střetu zájmů a zajistila se trvalá kvalita, integrita a důslednost procesu vydávání a přezkumu ratingů.
- (9) Ratingové agentury by se měly vyhýbat střetům zájmů a případné střety zájmů, které jsou nevyhnutelné, řešit odpovídajícím způsobem, aby byla zajištěna jejich

²⁶ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

²⁷ Úř. věst. C 59, 11.3.2006, s. 2.

nezávislost. Ratingové agentury by měly včas zveřejňovat informace o střetech zájmů. Dále by měly vést záznamy o všech významných rizikách pro nezávislost agentury a svých zaměstnanců podílejících se na ratingovém procesu i o uplatňovaných ochranných opatřeních, jejichž cílem je tato rizika zmírnit.

- (10) Aby se zajistila nezávislost ratingového procesu na obchodních zájmech ratingové agentury jako společnosti, měly by ratingové agentury zajistit, aby ve správní nebo dozorčí radě byli alespoň tři nevýkonní členové, kteří by měli být nezávislí ve smyslu bodu 13 oddílu III doporučení Komise 2005/162/ES o úloze nevýkonných členů správní rady nebo členů dozorčí rady a o výborech správní nebo dozorčí rady společností kótovaných na burze²⁸. Kromě toho musí mít většina členů správní nebo dozorčí rady, včetně všech nezávislých členů, dostatečné odborné znalosti v oblasti finančních služeb.
- (11) Aby se zabránilo střetům zájmů, neměla by odměna nezávislých členů správní nebo dozorčí rady záviset na obchodních výsledcích agentury.
- (12) Ratingová agentura by měla pro svou ratingovou činnost vyčlenit dostatečný počet zaměstnanců s odpovídajícími znalostmi a zkušenostmi. Zejména by ratingová agentura měla zajistit, aby byly zajištěny dostatečné lidské a finanční zdroje na vydávání ratingů a jejich sledování a aktualizaci.
- (13) Dlouhodobé vztahy s týmiž hodnocenými subjekty nebo jejich spřízněnými třetími stranami by mohly ohrozit nezávislost analytiků a osob, které ratingy schvalují. Proto by mělo docházet k rotaci těchto analytiků a osob.
- (14) Ratingové agentury by měly používat striktní, systematické a souvislé metodiky, jejichž výsledkem jsou ratingy, jež mohou být ověřeny na základě historických zkušeností. Ratingové agentury by měly zajistit řádné vedení, aktualizaci a pravidelné komplexní přezkoumávání metodik, modelů a základních předpokladů ratingu používaných pro stanovení ratingů. Jestliže nedostatek spolehlivých dat nebo složitost struktury nového typu, zejména u strukturovaných finančních nástrojů, vede k pochybnostem, zda je ratingová agentura schopna zpracovat důvěryhodný rating, měla by ratingová agentura od vydání ratingu upustit nebo již vydaný rating stáhnout.
- (15) Aby se zajistila kvalita ratingů, měla by ratingová agentura přijmout opatření pro zajištění spolehlivosti informací, které při provádění ratingového hodnocení používá. Za tímto účelem může ratingová agentura mimo jiné spoléhat na nezávisle auditované účetní závěrky a veřejně dostupné informace, ověření jiným uznávaným poskytovatelem služeb, vlastní přezkoumání náhodně vybraných vzorků obdržených informací nebo na smluvní ujednání, která jasně stanoví odpovědnost hodnoceného subjektu nebo jeho spřízněné třetí strany, jsou-li informace poskytnuté podle smlouvy vědomě nepravdivé nebo zavádějící nebo jestliže hodnocený subjekt nebo jeho spřízněná třetí strana nepřístupují k přesnosti informací s přiměřenou náležitou péčí, jak je stanoveno v podmínkách smlouvy.
- (16) Metodiky, modely a základní předpoklady ratingu používané ratingovou agenturou musí být pravidelně přezkoumávány, aby se do nich odpovídajícím způsobem

²⁸ Úř. věst. L 52, 25.2.2005, s. 51.

promítaly měnící se podmínky na trzích podkladových aktiv. S cílem zajistit transparentnost by měly být zveřejněny veškeré podstatné změny metodik a praxe, postupů a procesů ratingové agentury ještě předtím, než vejdou v účinnost, pokud mimořádné tržní podmínky nevyžadují okamžitou změnu ratingu.

- (17) Ratingová agentura by měla vhodným způsobem upozorňovat na rizika, včetně uvedení analýzy citlivosti příslušných předpokladů. Tato analýza by měla vysvětlit, jak mohou různé události na trhu, které způsobují pohyby parametrů zabudovaných do modelu, ovlivnit změny ratingů (např. nestálost). Ratingová agentura by měla zajistit, aby byly údaje o historických podílech selhání u jejích ratingových kategoriích ověřitelné a měřitelné a aby představovaly pro zájemce dostatečný základ pro porozumění historické výkonnosti každé ratingové kategorie a toho, zda a jak se ratingové kategorie mění. Je-li s ohledem na povahu ratingu nebo jiné okolnosti historický podíl selhání nevhodný, statisticky neplatný nebo by jinak mohl uvést uživatele ratingu v omyl, měla by ratingová agentura podat vhodná vysvětlení. Tyto informace by měly být v maximální možné míře srovnatelné se současnými obvyklými vzory používanými v tomto odvětví, aby investorům pomohly při srovnávání výkonnosti různých ratingových agentur.
- (18) Za určitých okolností mohou mít strukturované finanční nástroje jiné dopady než tradiční podnikové dluhové nástroje. Pro investory by mohlo být zavádějící, kdyby se pro oba typy nástrojů používaly stejné ratingové kategorie bez dalšího vysvětlení. Ratingové agentury by měly hrát důležitou úlohu při zvyšování povědomí uživatelů ratingu o specifikách strukturovaných finančních produktů oproti tradičním produktům. Ratingové agentury by tedy měly buď používat pro hodnocení strukturovaných finančních nástrojů jiné ratingové kategorie, nebo poskytnout dodatečné informace o odlišných rizikových charakteristikách těchto produktů.
- (19) Ratingové agentury by měly přijmout opatření, aby zabránily situacím, kdy emitenti požádají o předběžné ratingové hodnocení dotčeného strukturovaného finančního nástroje více ratingových agentur, aby zjistili, která ratingová agentura nabízí nejlepší rating navrhovaného nástroje. Této praxi by se měli vyhýbat i emitenti.
- (20) Ratingová agentura by měla vést záznamy o metodice ratingů a pravidelně aktualizovat její změny a také vést záznamy o důležitých prvcích dialogu mezi analytikem a hodnoceným subjektem nebo jeho spřízněnými třetími stranami.
- (21) Aby se zajistila vysoká úroveň důvěry investorů a spotřebitelů ve vnitřní trh, měly by ratingové agentury, které vydávají ratingy využívané k regulačním účelům finančními institucemi ve Společenství, podléhat registraci. Je tedy nezbytné stanovit podmínky a postup vydání, pozastavení a zrušení takové registrace.
- (22) Ratingová agentura registrovaná příslušným orgánem příslušného členského státu by měla mít možnost vydávat ratingy v rámci celého Společenství. Je tedy nezbytné zavést jednotnou registraci pro všechny ratingové agentury s platností v celém Společenství.
- (23) Některé ratingové agentury se skládají z několika právnických osob, které společně tvoří skupinu ratingových agentur. Při registraci každé ratingové agentury, která je součástí takové skupiny, by měly příslušné orgány dotčených členských států

koordinovat hodnocení žádostí předložených ratingovými agenturami, které patří do stejné skupiny.

- (24) Pro předkládání žádostí o registraci je nutné zřídit jediné místo. Žádosti o registraci by měl přijímat CESR, který by poté měl účinně informovat příslušné orgány všech členských států. Zkoumání žádostí o registraci by ale mělo probíhat na vnitrostátní úrovni a měl by se jím zabývat příslušný orgán. Aby bylo možné účinně vyřizovat agendu ratingových agentur, měly by příslušné orgány v rámci CESR vytvořit operativní síť podporovanou efektivní IT infrastrukturou a zřídit podvýbor specializující se na oblast ratingu ve všech kategoriích aktiv hodnocených ratingovými agenturami.
- (25) V listopadu 2008 Komise zřídila skupinu na vysoké úrovni, která se bude zabývat budoucí architekturou dohledu nad finančními službami v Evropě, včetně role CESR.
- (26) Dohled nad ratingovou agenturou by měl provádět příslušný orgán domovského členského státu, v případě skupiny ratingových agentur ve spolupráci s příslušnými orgány ostatních dotčených členských států a pod koordinací CESR.
- (27) Aby se udržela vysoká úroveň důvěry investorů a spotřebitelů a aby byla umožněna průběžná kontrola ratingů využívaných finančními institucemi ve Společenství, měly by být ratingové agentury se sídlem mimo Společenství povinny založit ve Společenství dceřinou společnost, která by umožnila účinný dohled nad jejich činností ve Společenství.
- (28) Je vhodné vytvořit mechanismus, který by zajistil účinné prosazování tohoto nařízení. Příslušné orgány členských států by měly mít k dispozici nezbytné prostředky pro zajištění toho, aby ratingy určené k použití ve Společenství byly vydávány v souladu s tímto nařízením. Jelikož by měla být zachována analytická nezávislost ratingové agentury při vydávání ratingů, neměly by příslušné orgány zasahovat do podstaty ratingů a do metodik, na jejichž základě ratingová agentura své ratingy určuje.
- (29) Aby se zajistila účinnost dohledu a zabránilo se duplicitě úkolů, měly by příslušné orgány členských států spolupracovat.
- (30) Jestliže příslušný orgán domovského členského státu nepřijme nezbytná opatření, aby eliminoval pochybení ratingové agentury, měly by mít příslušné orgány jiných členských států možnost zasáhnout a přijmout odpovídající opatření.
- (31) Je nutné posílit sbližování pravomocí příslušných orgánů, aby bylo dosaženo rovnocenné míry prosazování pravidel v rámci celého vnitřního trhu.
- (32) CESR by měl zajistit soudržnost při uplatňování tohoto nařízení. Měl by posílit a zprostředkovat spolupráci příslušných orgánů při činnostech dohledu a převzít koordinační úlohu při každodenním dohledu. Proto by měl CESR vytvořit mechanismus zprostředkování, jenž by zajistil jednotný přístup ze strany příslušných orgánů.
- (33) Členské státy by měly stanovit pravidla postihů pro případ porušení tohoto nařízení a zajistit jejich uplatňování. Tyto postihy by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

- (34) Jakákoliv výměna nebo přenos informací mezi příslušnými orgány, jinými orgány, úřady nebo osobami by měly odpovídat pravidlům o předávání osobních údajů stanoveným ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů²⁹.
- (35) Přísnější a jasnější právní rámec, v němž budou ratingové agentury vykonávat svou činnost, by měl také v příslušných případech usnadnit využití občanskoprávních řízení s ratingovými agenturami v souladu s právní úpravou odpovědnosti platnou v členských státech.
- (36) Opatření nezbytná pro uplatňování tohoto nařízení by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi³⁰.
- (37) Komise by měla být zejména oprávněna změnit přílohu I a II nařízení, které stanoví konkrétní kritéria, podle nichž se posuzuje dodržování povinností ze strany ratingové agentury z hlediska vnitřní organizace, uspořádání činnosti, pravidel pro zaměstnance, prezentace ratingů a zveřejňování údajů. Jelikož jsou tato opatření obecného významu a jejich cílem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (38) Jelikož cíle přijímaného opatření, konkrétně zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů a investorů na základě vytvoření společného rámce s ohledem na kvalitu ratingů, které používají finanční instituce působící na vnitřním trhu, nemohou být s ohledem na stávající nedostatečnou vnitrostátní legislativu a skutečnost, že většina stávajících ratingových agentur je usazena mimo Společenství, uspokojivě dosaženy na úrovni členských států, a mohou být tedy lépe dosaženy na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření podle zásady subsidiarity stanovené v článku 5 Smlouvy. Podle zásady proporcionality stanovené ve stejném článku nesahá toto nařízení nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

²⁹ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

³⁰ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení zavádí společný přístup k zajištění vysoké kvality ratingů používaných ve Společenství, a tím přispívá k hladkému fungování vnitřního trhu při současném dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitelů a investorů. Stanoví podmínky pro vydávání ratingů a pravidla organizace a jednání ratingových agentur za účelem zajistit v praxi jejich nezávislost a vyhnout se střetu zájmů.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na ratingy, které jsou určeny k použití pro regulační nebo jiné účely úvěrovými institucemi ve smyslu směrnice 2006/48/ES, investičními podniky ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES³¹, pojišťovnami v oblasti působnosti směrnice Rady 73/239/EHS³², pojišťovnami ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES³³, zajišťovnami ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES³⁴, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu směrnice [2009/XX/ES³⁵] nebo institucemi zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES³⁶ a které se zveřejňují nebo distribuují na základě předplatného.
2. Toto nařízení se nevztahuje na soukromé ratingy. Nevztahuje se na ratingy vydávané veřejnými orgány, jejichž ratingy se nezveřejňují a nejsou placeny hodnoceným subjektem.

³¹ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

³² Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3.

³³ Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

³⁴ Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1.

³⁵ [přepřacované znění]

³⁶ Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí následující definice:
 - a) „rating“ znamená posouzení úvěruschopnosti subjektu, úvěrového závazku, dluhového nebo obdobného finančního nástroje nebo emitenta takových závazků, které se vydává za použití zavedeného a definovaného systému ratingových kategorií;
 - b) „ratingová agentura“ znamená právnickou osobu, jejíž běžnou a hlavní činností je vydávání ratingů;
 - c) „domovský členský stát“ znamená členský stát, ve kterém má ratingová agentura sídlo;
 - d) „analytik“ znamená osobu, která vykonává analytické funkce nezbytné pro vydání ratingu;
 - e) „hodnocený subjekt“ znamená právnickou osobu, jejíž úvěruschopnost je v ratingu explicitně nebo implicitně hodnocena, bez ohledu na to, zda si rating vyžádala sama či nikoliv nebo zda pro tento rating poskytla informace;
 - f) „ratingová kategorie“ znamená ratingový symbol, který se používá k identifikaci odlišných ratingů pro každou třídu ratingů, aby bylo možné rozlišovat různé rizikové parametry různých typů hodnocených subjektů, emitentů a finančních nástrojů;
 - g) „spřízněná třetí strana“ znamená původce, organizátora, sponzora, poskytovatele služeb nebo jakoukoli jinou třetí stranu, která vyvíjí součinnost s ratingovou agenturou jménem hodnoceného subjektu, včetně jakékoli osoby přímo nebo nepřímo s tímto subjektem spojené prostřednictvím kontroly;
 - h) „kontrola“ znamená vztah mezi mateřským podnikem a jeho dceřinou společností ve smyslu článku 1 směrnice Rady 83/349/EHS³⁷ anebo podobný vztah mezi jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobou a podnikem;
 - i) „finanční nástroje“ znamená nástroje uvedené v oddílu C přílohy I směrnice 2004/39/ES;
 - j) „strukturovaný finanční nástroj“ znamená nástroj vyplývající ze sekuritizační transakce nebo systému transakcí ve smyslu čl. 4 bodu 36 směrnice 2006/48/ES;
 - k) „skupina ratingových agentur“ znamená skupinu podniků, která se skládá z mateřského podniku a jeho dceřiných společností ve smyslu článku 1

³⁷ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

a článku 2 směrnice 83/349/EHS³⁸, jakož i podniků navzájem propojených vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS, jejichž běžnou a hlavní činností je vydávání ratingů.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) se ratingy nepovažují za doporučení ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice Komise 2003/125/ES³⁹.

Článek 4

Použití ratingů

Úvěrové instituce, investiční podniky, pojišťovny a zajišťovny, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění uvedené v článku 2 smí použít k regulačním účelům pouze ratingy vydané ratingovými agenturami usazenými ve Společenství a registrovanými v souladu s tímto nařízením.

Investiční podniky a úvěrové instituce uvedené v článku 1 směrnice 2004/39/ES by neměly vykonávat jménem svých klientů příkazy týkající se finančních nástrojů, kterým byl přidělen rating, pokud rating nevydala ratingová agentura registrovaná v souladu s tímto nařízením.

HLAVA II

VYDÁVÁNÍ RATINGŮ

Článek 5

Nezávislost a předcházení střetu zájmů

1. Ratingová agentura zajistí, aby vydávání ratingů nebylo ovlivněno žádným stávajícím nebo potenciálním střetem zájmů nebo obchodním vztahem ratingové agentury, která rating vydává, jejích řídicích pracovníků, zaměstnanců nebo jakékoli osoby s agenturou přímo či nepřímo spojené prostřednictvím kontroly.
2. Pro zajištění souladu s odstavcem 1 musí ratingová agentura splnit požadavky stanovené v oddílech A a B přílohy I.

Článek 6

Zaměstnanci

1. Ratingová agentura zajistí, aby zaměstnanci, kteří se přímo účastní zpracování ratingů, měli odpovídající znalosti a zkušenosti pro jim přidělené úkoly.
2. Ratingová agentura zajistí, aby zaměstnanci, kteří se přímo účastní zpracování ratingů, nesměli zahajovat ani se účastnit jednání o poplatech nebo platbách

³⁸ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

³⁹ Úř. věst. L 339, 24.12.2003, s. 73.

s jakýmkoli hodnoceným subjektem, spřízněnou třetí stranou nebo jakoukoli osobou přímo či nepřímo spojenou s hodnoceným subjektem prostřednictvím kontroly.

3. Ratingová agentura zajistí, aby zaměstnanci, kteří se přímo účastní zpracování ratingů, splňovali požadavky stanovené v oddíle C přílohy I.
4. Ratingová agentura zajistí, aby analytici a osoby, které ratingy schvalují, nebyli zapojeni do poskytování ratingových služeb témuž hodnocenému subjektu nebo jeho spřízněným třetím stranám po dobu delší než čtyři roky. Za tímto účelem zřídí mechanismus pravidelné rotace těchto analytiků a osob.

Doba, po kterou analytici a osoby, které ratingy schvalují, nesmí být zapojeni do poskytování ratingových služeb hodnocenému subjektu nebo spřízněným třetím stranám uvedeným v prvním pododstavci, nesmí být kratší než dva roky.

5. Odstavec 4 se nevztahuje na ratingovou agenturu, která zaměstnává méně než 50 zaměstnanců a přijímá opatření pro zajištění objektivitu analytiků ve vztahu k hodnocenému subjektu nebo spřízněným třetím stranám.
6. Odměna a hodnocení výkonu analytiků a osob, které schvalují ratingy, nesmí být závislé na výši výnosu, který ratingová agentura získá od hodnocených subjektů nebo spřízněných třetích osob, kterým analyticky nebo osoby, které schvalují ratingy, poskytují služby.

Článek 7

Metodiky ratingového hodnocení

1. Ratingová agentura zveřejňuje metodiky, modely a klíčové předpoklady, které používá při zpracování ratingu.
2. Ratingová agentura zajišťuje, aby ratingy, které vyhotovuje a šíří, byly založeny na analýze všech jí dostupných informací, které jsou podle jejích ratingových metodik relevantní. Přijme veškerá potřebná opatření, aby informace, které používá při udělování ratingů, byly dostatečně kvalitní a pocházely ze spolehlivých zdrojů.
3. Jestliže ratingová agentura používá existující rating nebo ratingy vypracované jinou ratingovou agenturou pro podkladová aktiva nebo strukturované finanční nástroje, nesmí odmítnout vydat rating subjektu nebo finančního nástroje proto, že část tohoto subjektu nebo finančního nástroje již byla dříve ohodnocena jinou ratingovou agenturou.

Ratingová agentura zaznamená všechny případy, kdy při zpracování ratingu sníží existující ratingové hodnocení vypracované jinou ratingovou agenturou pro podkladová aktiva nebo strukturované finanční nástroje, a uvede důvod nižšího hodnocení.

4. Ratingová agentura sleduje ratingy a v případě potřeby své ratingy přezkoumává. Ratingová agentura zavede interní opatření pro sledování vlivu změn makroekonomických podmínek a podmínek na finančních trzích na ratingy.

5. Při změně ratingových metodik, modelů nebo klíčových předpokladů ratingová agentura:
 - a) neprodleně zveřejní pravděpodobný rozsah ovlivněných ratingů za použití stejných komunikačních prostředků, jaké byly použity pro jejich distribuci;
 - b) přezkoumá ovlivněné ratingy co možná nejdříve, nejpozději však do 6 měsíců od změny, a v mezičase tyto ratingy sleduje;
 - c) přehodnotí všechny ratingy, které byly na těchto metodikách, modelech nebo předpokladech založeny.

Článek 8

Zveřejnění a prezentace ratingů

1. Ratingová agentura neselektivně a včas zveřejní každý rating i každé rozhodnutí o přerušení ratingového hodnocení.

První pododstavec se nevztahuje na ratingy, které se distribují na základě předplatného.
2. Ratingy jsou prezentovány v souladu s požadavky stanovenými v oddíle D přílohy I.
3. Pokud ratingová agentura vydává rating pro strukturované finanční nástroje, splní jeden z následujících požadavků:
 - a) ratingové kategorie, které mohou být přiřazeny strukturovaným finančním nástrojům, musí být jasně odlišeny od kategorií, které se mohou používat pro hodnocení jiných typů hodnocených subjektů nebo finančních nástrojů;
 - b) zveřejní zprávu, která poskytne podrobný popis metodiky použité ke stanovení ratingu a vysvětlení, jak se liší od stanovení ratingu pro jakýkoli jiný typ hodnoceného subjektu nebo finančního nástroje, jakož i jak se liší parametry úvěrového rizika souvisejícího s určitým strukturovaným finančním instrumentem od rizik souvisejících s jakýmkoli jiným typem hodnoceného subjektu nebo finančního nástroje.
4. Ratingová agentura zveřejní své politiky a postupy pro nevyžádané ratingy.
5. Pokud ratingová agentura vydává nevyžádaný rating, uvede v něm, že se hodnocený subjekt nebo spřízněná třetí strana neúčastnily zpracování ratingu a že ratingová agentura neměla přístup k účetnictví a dalším relevantním interním dokumentům hodnoceného subjektu nebo jeho spřízněné třetí strany.

Nevyžádané ratingy musí být označeny odlišnou ratingovou kategorií.

Článek 9

Všeobecné a pravidelné zveřejňování informací

1. Ratingová agentura v plném rozsahu zveřejňuje a okamžitě aktualizuje informace stanovené v příloze I oddílu E části I.
2. Ratingové agentury zpřístupňují v archivu zřízeném CESR informace o své historické výkonnosti a informace o dřívějších ratingových činnostech. Archiv je přístupný pro veřejnost.
3. Ratingová agentura každoročně zpřístupní příslušnému orgánu domovského členského státu informace stanovené v příloze I oddílu E části II bodu 2. Příslušné orgány domovského státu tyto informace nezveřejní.

Článek 10

Zpráva o transparentnosti

Ratingová agentura každoročně zveřejní zprávu o transparentnosti, která obsahuje informace stanovené v příloze I oddílu E části III. Ratingová agentura tuto výroční zprávu zveřejní nejpozději tři měsíce po skončení každého finančního roku a zajistí, aby byla přístupná na jejích internetových stránkách po dobu nejméně pěti let.

Článek 11

Poplatky za zveřejnění

Ratingová agentura nesmí za informace poskytnuté v souladu s články 7 až 10 požadovat poplatky.

HLAVA III DOHLED NAD RATINGOVOU ČINNOSTÍ

KAPITOLA I POSTUP REGISTRACE

Článek 12

Požadavky na registraci

1. Ratingová agentura může požádat o registraci, aby zajistila, že její ratingy mohou pro regulační účely používat úvěrové instituce, investiční podniky, pojišťovny a zajišťovny, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění uvedené v článku 2, pokud se jedná o právnickou osobu usazenou ve Společenství.

2. Registrace je po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* v souladu s čl. 15 odst. 3 platná pro celé území Společenství.
3. Registrovaná ratingová agentura musí trvale splňovat podmínky pro počáteční registraci.

Ratingová agentura informuje příslušný orgán domovského členského státu o veškerých zásadních změnách podmínek pro počáteční registraci.
4. Příslušný orgán domovského členského státu provede registraci ratingové agentury, pokud tato splňuje podmínky pro vydávání ratingů stanovené v tomto nařízení.
5. Příslušné orgány nesmí registraci podmínit dalšími požadavky, které nejsou uvedeny v tomto nařízení.

Článek 13

Žádost o registraci

1. Ratingová agentura podá žádost o registraci CESR. Žádost obsahuje informace stanovené v příloze II.
2. Žádost o registraci může podat skupina ratingových agentur. V takovém případě členové skupiny pověří jednoho ze členů skupiny, aby podal žádost CESR jménem celé skupiny. Pověřená ratingová agentura poskytne informace stanovené v příloze II o každém členovi skupiny.
3. CESR předá žádost příslušnému orgánu domovského členského státu do 10 dní od jejího obdržení a informuje příslušné orgány ostatních členských států o tomto předání.

Článek 14

Přezkoumání žádosti příslušnými orgány

1. Příslušný orgán domovského členského státu do 10 dní od obdržení žádosti o registraci prověří, zda je tato žádost úplná.

Pokud žádost není úplná, příslušný orgán domovského členského státu stanoví lhůtu, v níž musí ratingová agentura poskytnout dodatečné informace.
2. Při obdržení úplné žádosti příslušný orgán domovského členského státu předá tuto žádost příslušným orgánům ostatních členských států a CESR.
3. Jestliže žádost o registraci podává skupina ratingových agentur, příslušné orgány dotčených domovských členských států při registraci úzce spolupracují. Určí mezi sebou zprostředkovatele s přihlédnutím k následujícím kritériím:
 - a) místo, kde skupina ratingových agentur vykonává nebo se chystá vykonávat nejdůležitější část svých ratingových činností ve Společenství;

- b) místo, kde skupina ratingových agentur dosahuje nebo kde se očekává, že bude dosahovat, hlavní část příjmů skupiny.
4. Zprostředkovatel koordinuje přezkoumání žádosti podané skupinou ratingových agentur a zajišťuje, aby příslušné orgány sdílely veškeré informace potřebné pro přezkoumání žádosti.
 5. V případě žádosti o registraci podané jednou ratingovou agenturou příslušný orgán domovského členského státu přezkoumá žádost a vyhotoví posudek, zda registraci provést či zamítnout.

V případě žádosti podané skupinou ratingových agentur příslušné orgány dotčených domovských členských států žádost o registraci přezkoumají společně a dohodnou se, zda registraci provést či zamítnout.

Článek 15

Rozhodnutí o registraci ratingové agentury

1. Příslušný orgán domovského členského státu do 40 dní od obdržení úplné žádosti a před registrací sdělí CESR odůvodněný návrh rozhodnutí o registraci nebo návrh na zamítnutí. V případě žádosti podané skupinou ratingových agentur zprostředkovatel sdělí CESR výsledek společného posouzení.

CESR do 15 dní od obdržení tohoto sdělení sdělí své stanovisko k žádosti. CESR může příslušný orgán dotčeného domovského členského státu vyzvat, aby přehodnotil návrh na rozhodnutí o registraci, pokud dojde k názoru, že podmínky nutné pro registraci stanovené v hlavě II nejsou splněny, nebo aby přehodnotil návrh na zamítnutí, pokud dojde k názoru, že podmínky nutné pro registraci stanovené v tomto nařízení splněny jsou.

2. Příslušný orgán domovského členského státu rozhodne do 15 dní od obdržení stanoviska CESR. Pokud se příslušný orgán domovského členského státu se stanoviskem CESR rozchází, uvede důvody svého rozhodnutí. Pokud stanovisko nebude předloženo, příslušný orgán domovského členského státu rozhodne do 30 dní od sdělení návrhu rozhodnutí o registraci podle odstavce 1 CESR. Pokud se jedná o skupinu ratingových agentur, příslušný orgán každého domovského členského státu rozhodne na základě výsledku společného posouzení podle čl. 14 odst. 5.

Dotčené ratingové agentury budou informovány do 10 dní od přijetí rozhodnutí o provedení nebo zamítnutí registrace, zda byly či nebyly zaregistrovány. Pokud příslušný orgán domovského členského státu odmítne ratingovou agenturu zaregistrovat, musí dotčené ratingové agentuře sdělit důvody, které vedly k jeho rozhodnutí registraci zamítnout.

3. Příslušný orgán domovského členského státu informuje o provedené registraci Evropskou komisí, CESR a ostatní příslušné orgány.

Evropská komise zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie aktualizovaný seznam ratingových agentur registrovaných v souladu s tímto nařízením do 30 dní od oznámení ze strany příslušného orgánu domovského členského státu.

Článek 16

Registrační poplatek

Příslušný orgán domovského členského státu může ratingové agentuře účtovat registrační poplatek. Registrační poplatek je úměrný procedurálním nákladům v daném členském státu.

Článek 17

Zrušení registrace

1. Příslušný orgán domovského členského státu zruší registraci ratingové agentury, jestliže ratingová agentura:
 - a) se výslovně vzdá registrace nebo neprovedla za předchozích šest měsíců žádný rating;
 - b) dosáhla registrace na základě nepravdivých informací nebo jakýchkoli jiných neregulérních prostředků;
 - c) již nesplňuje podmínky, za nichž byla zaregistrována;
 - d) porušila ustanovení tohoto nařízení, které stanoví podmínky pro výkon činnosti ratingových agentur.
2. Příslušné orgány domovského členského státu ratingových agentur, které patří ke skupině, navzájem úzce spolupracují. Provedou společné posouzení, které koordinuje zprostředkovatel. Dohodnou se na nutnosti zrušit registraci. Příslušný orgán každého domovského členského státu přijímá rozhodnutí na základě této dohody.
3. CESR nebo příslušný orgán z jiného členského státu, v němž se používají ratingy vydané dotčenou ratingovou agenturou, může požádat příslušný orgán domovského členského státu, aby přezkoumal, zda jsou splněny podmínky pro zrušení registrace. Jestliže příslušný orgán domovského členského státu rozhodne, že registraci dotčené ratingové agentury nezruší, uvede důvody svého rozhodnutí.
4. Příslušný orgán domovského členského státu informuje Evropskou komisi, CESR a ostatní příslušné orgány o zrušení registrace, které nabývá okamžitého účinku v celém Společenství.

Evropská komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* aktualizovaný seznam ratingových agentur, jejichž registrace byla zrušena, do 30 dní od oznámení ze strany příslušného orgánu domovského členského státu.

KAPITOLA II CESR A PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

Článek 18

Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry

1. CESR poskytuje v případech daných tímto nařízením příslušným orgánům poradenství. Příslušné orgány jeho rady zváží před přijetím jakéhokoli konečného rozhodnutí podle tohoto nařízení.
2. CESR do *[do jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v platnost]* vydá pokyny pro:
 - a) postup registrace a mechanismy koordinace mezi příslušnými orgány a s CESR;
 - b) postupy a činnosti příslušných orgánů při prosazování pravidel;
 - c) všeobecné standardy pro prezentování informací, které ratingové agentury zveřejňují v souladu s čl. 9 odst. 2 a přílohou I oddílem E částí II bodem 1.
3. CESR zveřejní do *[do jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v platnost]* a poté každý rok zprávu o uplatňování tohoto nařízení.
4. CESR bude v případě potřeby spolupracovat s Evropským výborem regulátorů trhů s cennými papíry zřízeným na základě rozhodnutí Komise 2004/5/ES⁴⁰ a Evropským výborem orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním zřízeným na základě rozhodnutí Komise 2004/6/ES⁴¹.

Článek 19

Příslušné orgány

1. Každý členský stát určí příslušný orgán pro účely tohoto nařízení.
2. Příslušné orgány jsou vybaveny dostatečnými personálními zdroji, aby byly schopny uplatňovat toto nařízení.

Článek 20

Pravomoci příslušných orgánů

1. Při vykonávání svých povinností podle tohoto nařízení nezasahují příslušné orgány členských států do obsahu ratingů.
2. Aby mohly plnit své povinnosti, mají příslušné orgány veškeré dohlížecí a vyšetřovací pravomoci potřebné pro výkon jejich funkcí. Své pravomoci vykonávají:

⁴⁰ Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 28.

⁴¹ Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 30.

- a) přímo;
 - b) ve spolupráci s jinými orgány; nebo
 - c) podáním žádosti u příslušných soudních orgánů.
3. Příslušné orgány členských států mají tyto pravomoci:
- a) mít přístup k jakémukoli dokumentu v jakékoli formě a obdržet nebo pořídit jeho kopii;
 - b) požadovat informace od jakékoli osoby a v případě potřeby obeslat jakoukoli osobu a klást jí otázky za účelem získání informací;
 - c) provádět kontroly na místě s ohlášením nebo bez ohlášení;
 - d) požadovat výpisy telefonních hovorů a datových přenosů.

Článek 21

Opatření v oblasti dohledu

1. Příslušný orgán domovského členského státu může přijmout tato opatření:
- a) zrušit registraci v souladu s článkem 17;
 - b) uložit dočasný zákaz vydávání ratingů s účinkem v celém Společenství;
 - c) uložit pozastavení používání ratingů s účinkem v celém Společenství;
 - d) přijmout vhodná opatření k zajištění, aby ratingové agentury nadále splňovaly zákonné požadavky;
 - e) vydat veřejná oznámení v případě, že ratingová agentura poruší své povinnosti stanovené v tomto nařízení;
 - f) předat záležitost příslušným soudním orgánům k trestnímu stíhání.
2. Příslušné orgány neuplatní pravomoci určené v odstavci 1 a článku 22, dokud nesdělí CESR odůvodněný návrh rozhodnutí. CESR vyjádří své stanovisko k návrhu rozhodnutí do 15 dní od obdržení tohoto sdělení.

První pododstavec se nepoužije v případě naléhavosti, zejména v situaci ohrožující řádné fungování finančních trhů. V tomto případě příslušný orgán neprodleně informuje CESR o přijatém rozhodnutí.

Článek 22

Jednání jiných příslušných orgánů než příslušného orgánu domovského členského státu

Pokud má příslušný orgán členského státu důvod věřit, že registrovaná ratingová agentura, která působí na jeho území, porušuje povinnosti vyplývající z tohoto nařízení, informuje příslušný orgán domovského členského státu.

Jestliže po prodiskutování případu mezi dotčenými příslušnými orgány příslušný orgán domovského členského státu odmítne jednat nebo není schopen přijmout účinná opatření nebo jestliže se poté, co příslušný orgán domovského členského státu přijal opatření, ukáže, že tato opatření jsou nedostatečná pro ochranu zájmů investorů dotčeného členského státu nebo řádného fungování trhů, příslušný orgán tohoto členského státu může, poté co informoval příslušný orgán domovského členského státu, přijmout veškerá vhodná opatření s výjimkou opatření uvedených v čl. 21 odst. 1 písm. a), b) a c). Přijetí těchto opatření předem konzultuje s CESR.

KAPITOLA III SPOLUPRÁCE MEZI PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY

Článek 23

Povinnost spolupracovat

Příslušné orgány členských států spolupracují, pokud je to nutné pro účely tohoto nařízení, a to i v případech, že vyšetřované jednání nepředstavuje porušení žádného nařízení platného v dotčeném členském státě.

Článek 24

Spolupráce v případě žádosti o kontrolu na místě nebo šetření

1. Příslušný orgán jednoho členského státu může požádat příslušný orgán jiného členského státu o pomoc při kontrolách na místě nebo šetřeních.

Příslušný orgán informuje CESR o všech žádostech uvedených v prvním pododstavci. V případě šetření nebo kontroly s účinkem přesahujícím hranice může CESR převzít koordinaci takového šetření nebo kontroly.

2. Pokud příslušný orgán obdrží od příslušného orgánu jiného členského státu žádost, aby provedl kontrolu na místě nebo šetření, učiní některý z následujících kroků:
 - a) sám provede kontrolu na místě nebo šetření;
 - b) umožní příslušnému orgánu, který žádost podal, aby se účastnil kontroly na místě nebo šetření;

- c) umožní příslušnému orgánu, který žádost podal, aby sám provedl kontrolu na místě nebo šetření;
- d) jmenuje auditory nebo odborníky, kteří provedou kontrolu na místě nebo šetření;
- e) podělí se s ostatními příslušnými orgány o konkrétní úkoly související s činnostmi dohledu.

Článek 25

Spolupráce příslušných orgánů v případě skupiny ratingových agentur

1. V případě skupiny ratingových agentur podle čl. 14 odst. 3 se příslušné orgány dotčených domovských členských států před přijetím opatření v souladu s tímto nařízením navzájem konzultují.
2. Činnost příslušných orgánů dotčených domovských členských států plánuje a koordinuje zprostředkovatel uvedený v čl. 14 odst. 3.
3. Zprostředkovatel a příslušné orgány dotčených členských států zavedou mechanismy koordinace pro následující oblasti:
 - a) informace, které si předávají příslušné orgány;
 - b) případy, kdy se příslušné orgány musí navzájem konzultovat;
 - c) případy, kdy si příslušné orgány předávají úkoly dohledu v souladu s článkem 24.

Článek 26

Předávání úkolů mezi příslušnými orgány

Příslušný orgán domovského členského státu může předat jakýkoli ze svých úkolů příslušnému orgánu jiného členského státu, pokud s tím uvedený orgán souhlasí. Předávání úkolů nemá vliv na odpovědnost určeného příslušného orgánu.

Článek 27

Zprostředkování

1. CESR zřídí mechanismus pro zprostředkování, který má pomoci nalézt společné stanovisko dotčených příslušných orgánů.
2. V případě, že se příslušné orgány členských států neshodnou na posudku nebo kroku podle tohoto nařízení, předloží příslušné orgány tuto záležitost CESR ke zprostředkování. Příslušné orgány zohlední stanovisko CESR.

Článek 28

Služební tajemství

1. Povinnost zachovávat služební tajemství platí pro všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušný orgán nebo pro všechny orgány nebo osoby, jimž příslušný orgán předal úkoly, včetně auditorů a odborníků, s nimiž příslušný orgán uzavřel smluvní poměr. Informace, na které se vztahuje služební tajemství, nesmí být zpřístupněny žádným třetím osobám ani orgánům s výjimkou případů, kdy je takovéto zpřístupnění nutné pro soudní řízení.
2. Veškeré informace vyměňované mezi příslušnými orgány podle tohoto nařízení jsou považovány za důvěrné s výjimkou případů, kdy příslušný orgán v okamžiku jejich sdělení uvede, že dané informace mohou být zpřístupněny, nebo kdy je takovéto zpřístupnění nutné pro soudní řízení.

KAPITOLA IV SPOLUPRÁCE SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 29

Dohoda o výměně informací

Příslušné orgány mohou uzavírat dohody o výměně informací s příslušnými orgány třetích zemí pouze v případě, že zpřístupněné informace podléhají zárukám zachování služebního tajemství, které jsou alespoň rovnocenné zárukám stanoveným v článku 28. Takováto výměna informací musí souviset s výkonem úkolů těchto příslušných orgánů.

Pro předávání osobních údajů třetím zemím členské státy použijí směrnici 95/46/ES.

Článek 30

Zpřístupnění informací

Příslušný orgán členského státu může zpřístupnit informace, které obdržel od příslušného orgánu jiného členského státu nebo od příslušných orgánů třetích zemí, pouze v případě, že příslušný orgán dotčeného členského státu obdržel výslovný souhlas příslušného orgánu, který mu informace poskytl, a – kde je to vhodné – že informace budou zpřístupněny výhradně pro účely, pro které příslušný orgán poskytl souhlas.

HLAVA IV SANKCE, POSTUP VÝBORU, PŘEDKLÁDÁNÍ ZPRÁV, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Sankce, postup výboru a předkládání zpráv

Článek 31

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nutná pro jejich uplatňování. Sankce se vztahují přinejmenším na případy hrubého profesního pochybení a nedostatku náležité péče. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy oznámí tato ustanovení Komisi nejpozději do *[šest měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost]* a neprodleně ji informují o všech následných změnách, které se jich týkají.

Článek 32

Změny příloh

Komise může přílohy pozměnit, aby zohlednila vývoj na finančních trzích, zejména v souvislosti s novými finančními nástroji a s přihlédnutím ke sblížování postupů dohledu.

Opatření určená ke změně jiných než podstatných prvků tohoto nařízení se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 33 odst. 2.

Článek 33

Postup výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro cenné papíry zřízený na základě rozhodnutí Komise 2001/528/ES⁴².
2. Při odkazu na tento odstavec se použije čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 34

Zpráva

Komise do *[tři roky od vstupu tohoto nařízení v platnost]* posoudí uplatňování tohoto nařízení včetně posouzení spolehlivosti ratingů ve Společenství a přiměřenosti odměňování ratingových agentur hodnocenými subjekty (model „emitent platí“) a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie.

⁴² Úř. věst. L 191, 13.7.2001, s. 45.

KAPITOLA II Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 35

Přechodná ustanovení

Ratingové agentury, které působily ve Společenství před [datum vstupu tohoto nařízení v platnost], přijmou veškerá opatření potřebná pro dosažení souladu s tímto nařízením a podají žádost o registraci do [šest měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Ratingové agentury uvedené v prvním pododstavci ukončí vydávání ratingů, jestliže byla registrace zamítnuta.

Článek 36

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od [vložit přesné datum; šest měsíců od vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

PŘÍLOHA I

NEZÁVISLOST A PŘEDCHÁZENÍ STŘETU ZÁJMŮ

Oddíl A

Organizační požadavky

1. Ratingová agentura má správní nebo dozorčí radu, která odpovídá za zajištění:
 - a) nezávislosti zpracování ratingů;
 - b) řádného zjišťování, řešení a zveřejňování střetů zájmů;
 - c) splnění ostatních požadavků na ratingové agentury plynoucích z tohoto nařízení.
2. Ratingová agentura je organizována tak, aby bylo zajištěno, že obchodní zájmy společnosti neohrozí nezávislost a přesnost zpracování ratingů.

Vedoucí osoba či osoby ratingové agentury definované v čl. 2 bodě 9 směrnice Komise 2006/73/ES⁴³ musí mít dobrou pověst a dostatečnou kvalifikaci a zkušenosti a musí zajistit řádné a obezřetné vedení ratingové agentury.

Ve správní nebo dozorčí radě ratingové agentury jsou nejméně tři nevýkonní členové, kteří jsou nezávislí. Odměna nezávislých členů správní nebo dozorčí rady není závislá na obchodních výsledcích ratingové agentury a musí být dohodnuta tak, aby byla zajištěna nestrannost jejich úsudku. Funkční období nezávislých členů správní nebo dozorčí rady je stanoveno na předem dohodnutou dobu nejvýše pěti let a není obnovitelné. Nezávislí členové správní nebo dozorčí rady jsou odvoláni jen v případě pochybení nebo nedostatečné profesní výkonnosti.

Většina členů správní nebo dozorčí rady včetně všech nezávislých členů musí mít dostatečnou odbornost v oblasti finančních služeb. Alespoň jeden nezávislý člen této rady by měl mít hlubší znalosti a zkušenosti pracovníka na vedoucí úrovni týkající se trhů se strukturovanými úvěrovými a sekuritizačními nástroji.

Vedle celkové odpovědnosti rady mají nezávislí členové správní nebo dozorčí rady zvláštní úkol sledovat vývoj ratingové politiky, účinnost interního systému kontroly kvality procesu zpracování ratingů, aby bylo zajištěno, že nedojde k žádným střetům zájmů, soulad s předpisy a řídicí procesy, včetně účinnosti funkce přezkumu dle bodu 7 tohoto oddílu. Stanoviska nezávislých řídicích pracovníků k těmto otázkám se pravidelně prezentují radě a zpřístupňují příslušnému orgánu, kdykoli o to požádá.

3. Ratingová agentura zavede politiky a postupy pro zajištění souladu s tímto nařízením.

⁴³ Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 26.

4. Ratingová agentura používá řádné správní a účetní postupy, mechanismy interní kontroly, účinné postupy hodnocení rizik a účinná kontrolní a ochranná opatření pro systémy zpracování informací.
5. Ratingová agentura zavede organizační a administrativní opatření pro zjišťování, prevenci a řešení střetů zájmů podle bodu 1 oddílu B. Vede evidenci veškerých závažných ohrožení její nezávislosti a nezávislosti jejích zaměstnanců, kteří se podílejí na zpracování ratingů, a opatření pro zmírnění těchto ohrožení.
6. Ratingová agentura používá vhodné systémy pro zajištění nepřetržitého a řádného výkonu svých ratingových činností.
7. Ratingová agentura zřídí pozici pro přezkum, která bude odpovědná za pravidelný přezkum metodik, modelů a významných změn používaných metodik a modelů, jakož i vhodnosti těchto metodik a modelů pro hodnocení nových finančních nástrojů.

Tato pozice musí být nezávislá na obchodních útvarech, které jsou odpovědné za ratingové činnosti, a je podřízena členům správní nebo dozorčí rady podle bodu 2 tohoto oddílu.

8. Ratingová agentura sleduje a hodnotí přiměřenost a účinnost svých systémů, mechanismů interní kontroly a opatření zavedených v souladu s tímto nařízením a přijímá vhodná opatření pro odstranění veškerých nedostatků.

Oddíl B

Operační požadavky

1. Ratingová agentura zjišťuje a eliminuje nebo v případě potřeby řeší a zveřejňuje veškeré skutečné nebo potenciální střety zájmů, které by mohly ovlivnit analýzy a úsudky jejích analytiků, kteří se podílejí na stanovení ratingů, a osob, které ratingy schvalují.
2. Ratingová agentura zveřejní jména hodnocených subjektů nebo spřízněných třetích stran, od nichž získává více než 5 % svých ročních příjmů.
3. Ratingová agentura nevydává rating nebo stáhne stávající rating v následujících případech:
 - a) ratingová agentura, analytik, který se podílí na stanovení ratingu, nebo osoba, která rating schvaluje, přímo nebo nepřímo vlastní finanční nástroje hodnoceného subjektu nebo jakékoli spřízněné třetí strany nebo má přímou nebo nepřímou majetkovou účast v tomto subjektu nebo v této straně;
 - b) rating se vydává pro hodnocený subjekt nebo spřízněnou třetí stranu, které jsou s ratingovou agenturou přímo či nepřímo propojené prostřednictvím kontroly;
 - c) analytik, který se podílel na stanovení ratingu, nebo osoba, která rating schvaluje, jsou členem správních, řídicích nebo dozorčích orgánů hodnoceného subjektu nebo jakékoli spřízněné třetí strany.

4. Ratingová agentura neposkytne hodnocenému subjektu ani žádné spřízněné třetí straně poradenské a konzultační služby ohledně organizační nebo právní struktury, aktiv, pasiv nebo činností hodnoceného subjektu nebo spřízněné třetí strany.

Ratingová agentura může poskytovat jiné služby než vydávání ratingů (dále jen „doplňkové služby“). Ratingová agentura stanoví, co považuje za doplňkové služby. Zajistí, aby poskytování doplňkových služeb nepředstavovalo střet zájmů s její ratingovou činností.

5. Ratingová agentura zajistí, aby analytiové nepodávali návrhy ani doporučení, a to formální ani neformální, týkající se konstrukce strukturovaných finančních nástrojů, o kterých se předpokládá, že pro ně ratingová agentura bude vydávat rating.
6. Ratingová agentura navrhne své informační a komunikační kanály tak, aby zajistila nezávislost analytiků a osob, které schvalují ratingy, na ostatních útvarech ratingové agentury zastupujících její obchodní zájmy.
7. Ratingová agentura vede záznamy a tzv. auditní stopu o všech svých činnostech včetně záznamů o dohodách mezi ratingovou agenturou a hodnoceným subjektem nebo spřízněnou třetí stranou a o všech významných prvcích dialogu s hodnoceným subjektem a jeho spřízněnými třetími stranami a záznamy související s povinnostmi podle článků 5, 6 a 7.
8. Záznamy a auditní stopa podle bodu 7 jsou uloženy v prostorách registrované ratingové agentury po dobu nejméně pěti let a jsou na vyzvání předloženy příslušným orgánům dotčených členských států.

Po zrušení registrace ratingové agentury jsou záznamy uchovávány po dobu nejméně tří let.
9. Záznamy, které vymezují příslušná práva a povinnosti ratingové agentury a hodnoceného subjektu nebo jeho spřízněných třetích stran na základě dohody o poskytování služeb, jsou uchovávány nejméně po dobu trvání vztahu s tímto hodnoceným subjektem nebo jeho spřízněnými třetími stranami.

Oddíl C

Pravidla pro zaměstnance

1. Ratingoví analytici a další zaměstnanci, kteří se přímo podílejí na zpracování ratingů, jakož i osoby s nimi úzce propojené, které jsou uvedeny v čl. 1 bodu 2 písm. a) až d) směrnice Komise 2004/72/ES⁴⁴, nekupují, neprodávají ani se nepodílejí na žádné transakci s žádným finančním nástrojem vydaným, zaručeným nebo jinak podporovaným některým hodnoceným subjektem v rámci primární analytické odpovědnosti analytika, s výjimkou podílů v programech diverzifikovaného kolektivního investování.
2. Žádný zaměstnanec se neúčastní ani žádným způsobem neovlivňuje stanovení ratingu určitého hodnoceného subjektu, pokud tento zaměstnanec nebo jakákoli

⁴⁴ Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 70.

osoba s ním úzce propojená uvedená v čl. 1 bodu 2 písm. a) až d) směrnice 2004/72/ES:

- a) vlastní finanční nástroje hodnoceného subjektu, s výjimkou podílů v programech diverzifikovaného kolektivního investování;
 - b) vlastní finanční nástroje jakéhokoli subjektu spojeného s hodnoceným subjektem, jejichž vlastnictví může zapříčinit střet zájmů nebo může být všeobecně vnímáno jako příčina střetu zájmů, s výjimkou podílů v programech diverzifikovaného kolektivního investování;
 - c) byli v poslední době s hodnoceným subjektem v zaměstnaneckém poměru, jiném obchodním vztahu nebo jiném vztahu, který může zapříčinit střet zájmů nebo může být všeobecně vnímán jako příčina střetu zájmů.
3. Ratingové agentury zajistí, aby zaměstnanci, kteří se přímo podílejí na zpracování ratingů:
- a) přijali veškerá přiměřená opatření na ochranu majetku a záznamů v držení ratingové agentury před podvodem, krádeží nebo zneužitím;
 - b) nezpřístupňovali žádné informace o ratingech nebo možných budoucích ratingech ratingové agentury, s výjimkou zpřístupnění hodnocenému subjektu nebo jeho spřízněné třetí straně;
 - c) nesdíleli důvěrné informace, které byly svěřeny ratingové agentuře, zaměstnancům žádné osoby s ní přímo či nepřímo spojené prostřednictvím kontroly;
 - d) nepoužívali ani nesdíleli důvěrné informace pro účely obchodování s finančními nástroji ani pro žádný jiný účel kromě výkonu činnosti ratingové agentury.
4. Zaměstnanec, který se přímo podílí na zpracování ratingů, nevyžaduje ani nepřijme peníze, dárky nebo laskavosti od nikoho, s kým ratingová agentura obchoduje.
5. Zaměstnanec ratingové agentury, který zjistí, že jiný zaměstnanec ratingové agentury se chová nebo choval způsobem, který je protiprávní, tuto informaci neprodleně sdělí osobě odpovědné za dodržování tohoto nařízení v ratingové agentuře.
6. Pokud analytik ukončí svůj zaměstnanecký poměr a začne pracovat pro hodnocený subjekt, na jehož ratingu se podílel, nebo pro finanční firmu, s níž jednal v rámci svých povinností v ratingové agentuře, ratingová agentura prověří příslušnou práci tohoto analytika za období 2 let před jeho odchodem.
7. Zaměstnanci, kteří se přímo podílejí na zpracování ratingů, nepřijmou klíčovou vedoucí pozici v hodnoceném subjektu nebo jeho spřízněné třetí straně dříve než po uplynutí 6 měsíců od provedení ratingu.

Oddíl D

Pravidla pro prezentaci ratingů

I. Všeobecné povinnosti

1. Ratingová agentura zajistí, aby v ratingu bylo jasně a výrazně uvedeno jméno a pracovní zařazení vedoucího analytika, který nesl primární odpovědnost za přípravu ratingu.
2. Ratingová agentura zajistí alespoň, aby:
 - a) byly uvedeny všechny důležité zdroje použité pro přípravu ratingu, včetně hodnoceného subjektu nebo případně jeho spřízněné třetí strany spolu s údajem, zda byl rating zpřístupněn hodnocenému subjektu nebo jeho spřízněné třetí straně a zda byl po tomto zpřístupnění před distribucí změněn;
 - b) byla jasně uvedena hlavní metodika nebo verze metodiky, která byla použita při stanovení ratingu, s odkazem na její podrobný popis; pokud je rating založen na více než jedné metodice nebo pokud by odkaz pouze na hlavní metodiku mohl způsobit, že by investoři přehlédli jiné důležité aspekty hodnocení včetně důležitých úprav a odchylek, ratingová agentura v ratingu tuto skutečnost vysvětlí a uvede, jakým způsobem jsou odlišné metodiky nebo tyto jiné aspekty v ratingu zohledněny;
 - c) byl vysvětlen význam každé ratingové kategorie, definice selhání nebo výtěžnosti a každého příslušného upozornění na rizika včetně analýzy citlivosti příslušných předpokladů spolu s ratingy pro nejhorsí a nejlepší varianty vývoje;
 - d) bylo jasně a výrazně uvedeno datum, kdy byl rating poprvé uvolněn k distribuci a kdy byl naposledy aktualizován.
3. Ratingová agentura zajistí, aby v každém ratingu byly jasně a výrazně uvedeny všechny znaky a všechna omezení daného ratingu. Ratingová agentura zejména v každém ratingu výrazně uvede, zda považuje kvalitu dostupných informací o hodnoceném subjektu za uspokojivou a v jakém rozsahu prověřila informace, které jí byly poskytnuty hodnoceným subjektem nebo jeho spřízněnou třetí stranou. Jestliže rating zahrnuje typ subjektu nebo finančního instrumentu, pro který jsou historické údaje omezené, ratingová agentura na viditelném místě jasně uvede omezení tohoto ratingu.

Jestliže nedostatek spolehlivých dat, složitost struktury nového typu nástroje nebo neuspokojivá kvalita dostupných informací vede k vážným pochybnostem, zda je ratingová agentura schopna zpracovat důvěryhodný rating, měla by ratingová agentura od vydání ratingu upustit nebo již vydaný rating stáhnout.

4. Při oznámení ratingu ratingová agentura vysvětlí v tiskových nebo jiných zprávách klíčové prvky, na nichž je rating postaven.

Pokud by informace stanovené v bodech 1, 2 a 3 byly nepřiměřené vzhledem k délce distribuovaného ratingu, postačí uvést přímo v daném ratingu jasný a výrazný odkaz na místo, kde jsou takovéto informace přímo a snadno dostupné, včetně přímého

webového odkazu na tyto informace na příslušných internetových stránkách ratingové agentury.

II. Dodatečné povinnosti související s ratingy strukturovaných finančních nástrojů

1. Pokud ratingová agentura hodnotí strukturovaný finanční nástroj, poskytne v ratingu informace o analýze ztrát a finančních toků, kterou provedla.
2. Ratingová agentura uvede, jakou úroveň hodnocení vykonala, pokud jde o postupy hloubkové analýzy provedené na úrovni podkladových aktiv strukturovaných finančních nástrojů. Ratingová agentura zveřejní, zda provedla hodnocení těchto postupů hloubkové analýzy nebo zda se spolehla na hodnocení třetí strany, a uvede, jak výsledek tohoto hodnocení ovlivňuje rating.

Oddíl E

Zveřejňování informací

I. Obecné zveřejňování informací

Ratingová agentura obecně zveřejňuje tyto informace:

1. skutečné a potenciální střety zájmů podle bodu 1 oddílu B;
2. definici, co ratingová agentura považuje nebo nepovažuje za doplňkové služby ke své hlavní ratingové činnosti;
3. politiku ratingové agentury pro zveřejňování ratingů a dalších souvisejících sdělení;
4. všeobecnou povahu mechanismů odměňování;
5. metodiky, modely a klíčové předpoklady ratingového hodnocení a jejich zásadní změny;
6. všechny zásadní změny pracovních technik, postupů a procesů.

II. Periodické zveřejňování informací

Ratingová agentura periodicky zveřejňuje tyto informace:

1. každých šest měsíců údaje o historických podílech selhání u ratingových kategorií a zda se podíly selhání u těchto kategorií postupem doby změnil;
2. jednou ročně tyto informace:
 - a) seznam 20 největších klientů ratingové agentury podle tržeb;
 - b) seznam klientů ratingové agentury, jejichž přínos k tempu růstu tržeb ratingové agentury za předešlý finanční rok překročil tempo růstu celkových tržeb ratingové agentury za tento rok více než 1,5krát; každý takový klient je do tohoto seznamu zahrnut pouze v případě, že v tomto roce představoval více než 0,25 % celkových celosvětových tržeb ratingové agentury na globální úrovni.

Pro účely bodu 2 prvního pododstavce znamená „klient“ společnost, její dceřiné společnosti a přidružené společnosti, v nichž společnost drží více než 20% podíl, jakož i veškeré jiné subjekty, pro které jménem klienta vyjednala strukturování vydaného dluhového nástroje, přičemž byl ratingové agentuře přímo či nepřímo zaplacen honorář za rating tohoto dluhového nástroje.

III. Zpráva o transparentnosti

Ratingová agentura každoročně zveřejní tyto informace:

1. podrobné informace o právní struktuře a vlastnictví ratingové agentury, včetně informací o účastech ve smyslu článku 9 a 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES⁴⁵;
2. popis interního systému kontroly kvality;
3. statistiku přidělení zaměstnanců na nové ratingy, přezkumy ratingů, hodnocení a řízení metodik a modelů;
4. popis politiky uchovávání záznamů o ratingu;
5. výsledek roční interní prověrky splnění požadavku nezávislosti;
6. popis politiky pravidelné rotace vedoucích pracovníků a analytiků;
7. finanční informace o tržbách agentury v členění na honorář za rating a za služby nesouvisející s ratingem, s podrobným popisem obou skupin;
8. výkaz o správě a řízení společnosti ve smyslu čl. 46a odst. 1 směrnice Rady 78/660/EHS⁴⁶; pro účely tohoto výkazu ratingová agentura poskytne informace podle čl. 46a odst. 1 písm. d) uvedené směrnice bez ohledu na to, zda se na ni vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES⁴⁷.

⁴⁵ Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁴⁶ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁴⁷ Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12.

PŘÍLOHA II

Informace, které se uvádějí v žádosti o registraci

1. Celý název ratingové agentury, adresa sídla ve Společenství;
2. jméno a kontaktní údaje kontaktní osoby;
3. právní postavení;
4. třída ratingů, pro kterou se chce ratingová agentura registrovat;
5. popis postupů a metodik používaných pro vydávání a vedení ratingů;
6. politiky a postupy identifikace a řešení střetů zájmů;
7. informace o zaměstnancích;
8. mechanismy odměňování;
9. doplňkové služby;
10. plán obchodní činnosti včetně údaje o místech, kde se předpokládá provádění hlavních podnikatelských činností, a vymezení zamýšleného druhu činnosti.